

(המשך מעמוד 18)

הובל לניידת בלוי משמר כבד של שוטרים. אמו ואחותו התעלפו באולם בית-המשפט.

כיצד שוברים זכוכית

באחד מלילות מאי של השנה, סמוך לשעה אחת וחצי אחר חצות, נפרצה חנות רהיטים ברחוב בני-יהודה בתל-אביב. כעבור כמה שעות, עצרו אנשי המדור המרכזי של המשטרה שלושה חשודים: אליעזר דוד שוב, אברהם אורפלי ושלמה ברנשטיין. רבי-סמל פסח קרייזברג, שטיפל בחקירה, התרכז בשלמה ברנשטיין, וניסה להוציא מפיו כי אכן הוא וחבריו התפרצו לחנות. ברנשטיין, שהשתחרר רק לפני זמן קצר ממאסר של שבע שנים, הסכים לשמש עד-המלך תמורת הבטחה של חסינות. הוא הודה, מסר עדות מלאה נגד שני חבריו. סיפר ברנשטיין: "הם הציעו לי ללכת ולפרוץ את חנות הרהיטים. אורפלי ניגש לדלת החנות הפונה לחות הרחוב, עמד כשגבו אל הזכוכית וידיו שלובות מאחוריו. ניפץ את הזכוכית בידיו ובגופו.

"ראיתי שלאורפלי יורד דם מאחת מידי. הוא נפצע מהזכוכית בזמן שניפץ אותה. אחרי שראינו ששורר שקט בסביבה חזרנו אל החנות, ודדושוב נכנס לתוכה וחפש אחרי כסף. אחרי כמה רגעים הוא חזר אלינו, ואמר לנו שהוא לא מצא כלום. אנחנו הלכנו כל איש לביתו, ובבוקר באתם אתם ועצרתם אותי."

שיכור בשפת-הים. אורפלי ודדושוב, לעומת זאת, הכחישו הכל. הודיעו הם: "לא היו דברים מעולם. אנחנו לא פרצנו לחנות. אומנם נכון שנפגשנו באותו לילה עם ברנשטיין, אבל זה היה אחרי שברני שטיין שנסע במונית ראה אותנו, נעצר ויורד כדי לאיים על אורפלי שיפסיק להסייב ולבלות בחברת אשתו.

"אנחנו", הוסיפו השניים בעדותם: "המ שכנו ללכת משם לכיוון שפת-הים, ושם ליד מלון דן, פגשנו בשני שיכורים, שי אחד מהם נטפל אל דדושוב, והתחיל להרכיב לו. אורפלי הכה אותו מכות-רצח. אחרי כך חזר עם בקבוק שבור בידיו. אורפלי שנאבק עם השכור, הצליח להתגבר עליו ולהוציא את הבקבוק השבור מידי, ותוך כדי כך הוא נתחב באחת מידי."

ראשי-טושי במטפחת. עתה הפך כל העניין לברור טכני מעניין. מומחי המשטרה היו צריכים להוכיח כי אכן השניים פרצו. רב סמל קרייזברג העיד כי בזמן שעצרו את אורפלי נמצא פצע באחת מידי, וכתם דם על חולצתו של דדושוב. מסוג הדם של אורפלי. על מכנסיהם נמצא אבק זכוכית. עד טכני, גיורא סוקולובסקי, טען כי עדותו הראשית כי מקדם-שבירת-האור של אבקי-זכוכית הוא זהה עם זה של דוגמאות זכוכית מהדלת הפרוצה.

מפקח נסים תגר, מהמטה הארצי, סיפר בעדותו: "אני הצלחתי לשבור חלק מאותה זכוכית לאחר שעטפתי את ידי במטפחת. בחקירה נגדית, הודה תגר כי בתוך המטפחת היה ראש פטיש של שני קילוגרמים ורק כך הוא הצליח לשבור את הזכוכית. **הזכוכית לא נשברה.** סניגור הנאש-מים עורך-דין ישעיהו לויט, רצה לשבור את עיני התביעה, הכיח מומחים משלו. העד הראשון של הסניגוריה היה הוגג שהרכיב את הזכוכית בחנות. הוא טען כי יש להפעיל כח גדול כדי לשבור זכוכית 13 מילימטר.

הסניגוריה גם דאגה לאישור של מכוון התקנים, שקבעה כי הזכוכית עומדת בלחץ של 500 ק"ג מבלי להשבר.

סמים בבית המאהב. על מנת להוכיח כי לבית-המשפט כי שלמה ברנשטיין הוא עד עויין, הומינה הסניגוריה שני אסירים שיעידו על הקשר שיש בין אורפלי לברני שטיין. אחד סיפר, כי אכן הוא ראה את אורפלי רבות בחברת אשתו של ברנשטיין. הוא סיפר כי ברנשטיין ביקש ממנו עוד בזמן שהיה במאסר, להטמין סמים משכרים או רכוש גנוב בביתו של אורפלי, וזה על-מנת להפיל אותו, ולהענישו על שהוא יצא עם אשתו.

השוטף המחויי יצחק דולב, שניהל את המשפט, לא השתכנע מטענות הסניגוריה, הוא קבע שברנשטיין לא שיקר בעדותו, אף כי קשה לסמוך עליה. השופט מצא סיוע לעדותו של ברנשטיין באבקי-הזכוכית, ובפציעת ידו של אורפלי. הוא הרשיע את אברהם אורפלי, ואליעזר דדושוב, דן אותם לחמש עשר חודשי מאסר.

פירסום שמו ותמונתו בעתונות, מחשש פוג רומים במשפחתו. השופט הוציא צו-איסור פירסום שם ותמונתו עד להודעה חדשה. האח גם שאל את השופט מדוע השוטרים לא שיחררו את אחיו. "הם הבטיחו לו להיות עד-מלך. אני ראיתי מסמכים על כך, ובגלל זה הודיתי באשמה", הוסיף.

כשנשאל סגן ניצב תבורי מתי יותר לפרסם תמונות ושמות ענה: "אין אנחנו מעוניינים שהציבור יחשוב שהמשטרה רוצה לפרסם את שמות החשודים ותמונותיהם בטרם הסתיימו מסדרי-הדין. לאחר שיגמרו המיסדרים ירשה השופט פירסום שמות

גם את ביתו של החשוד השלישי, עצרו אותו והובילו אותו למעצר לחנות-המשטרה בדימונה. הם בידדו את החשודים, לכל יהיה קשר ביניהם. אחרי שהראו לאח הבכור שנעצר את המסמכים שהעידו על כך שאחיו יהיה עד-מלך במשפט, ושהוא כבר סיפר את כל פרטי השוד, נשבר גם האח השני וגילה לחוקרים את חלקו, ואת חלקו של שותפם בפרשת ההתפרצות, השוד והרצח. הוא רק ביקש מהחוקרים שישיחררו את אחיו בהקדם. הנחקר השלישי התעקש בהתחלה, והכי חיש כל שייכות לשוד ולרצח. אולם לאחר

ותמונות. המשטרה תעשה הכל על מנת ל- השלים את החקירה בהקדם. מפקח יצחק ברקוביץ, שעמד בראש ה- פעולה מסביר: "אני מרגיש שהעבודה הזאת תסתיים בצלחה. קרוב לשנתיים טיפלתי במקרה יחד עם חוקרים אחרים. העבודה היתה מפרכת. כל פעם שנמסר לנו תיאור של חשוד או זיהוי אחר, בדקנו הכל, וזו היתה עבודת-פרך. אפילו אשתי טענה שי היא כמעט ולא ראתה אותי בשנתיים האחר- רונות. אני שמח שהצלחנו לגלות את החשודים."

הפרס

ה צייד הצ'רקסי שמה מאד על שגילה את החשודים והוביל את המש- טרה בעקבות רוצחי מנהל בנק לאומי בבאר-שבע, שמעון שלום. כי הפרס המובטח של עשרת אלפים לירות, עליו הכריזה ההנהלה המרכזית של בנק לאומי לישראל למי שיביא למעצר רוצחי מנהל הסניף בבאר-שבע יגיע, קרוב לוודאי, לכיסו של הצייד.

הכריז המנהל של בנק לאומי בבירת הנגב, יצחק בליימן: "הבנק יכבד את הבט- חתו, הוא יתן פרס של 10 אלפים לירות למגלי הרוצחים". אבל, כמובן, שרק המש- טרה תוכל לקבוע האם הצייד הוביל אותה לעיקבות הרוצחים והיא גם, שתורה, באם להעביר לו את הפרס.

ותיקים בארץ

עייה אחרת היתה, באמצע השבוע, עריכת מיסדר הזיהוי לחשודים. משום מה טרם נמצאו כפילים הבאים בחשבון ל- מיסדר ועם הדפסת גליון השבוע של העולם הזה טרם שנתה ההוראה שאסרה את פרסומם של שמות החשודים. בכל זאת נמסרו כמה פרטים אישיים על החשודים. בני ה-27. שניהם וותיקים בארץ, אין להם כל הרשעות קודמות או תיקים במשטרה (כפי שהעיר קצין משטרה שעסק בחקירה: "הם לא הופיעו ברשימת הפוש- עים!").

שניהם נשואים, לאחד בת קסנה ואשה נהרה לשני תינוק בן-שבע.

הסבירו לו שלמרות שהם יודעים שהוא לקח חלק בשוד הם יתנו לו להעיד מטעם המדינה נגד שותפיו לעבירה, ולא לעמוד בכלל למשפט. הנחקר, שהבין שעדותו היא פתח הצלה לחופש-הסכים.

ביום ששי בבוקר נלקח — — בסודיות גמורה אל לשכתו של שופט-השלום, ושם הוסבר לו פעם נוספת, מה זה עד-מלך. נכתב ההסכם, עליו התמו המואשם, נציג היועץ המשפטי, נציג המשטרה, והשופט. לאחר גמר הפרוצדורה המשפטית נלקח — — אל תחנת המשטרה.

בגלל התרגשות רבה

ק אז הסכים לשחזר לפני חוקריו את כל המקרה. הוא האר בפניהם כיצד יצא, בלתיית אחיו המבוגר, בן ה-27, הנשוי, ובלתיית בחור נוסף בן 27, וכולם פרצו את חנות הנשק והוציאו מתוכה את האקדחים. לאחר מכן החליטו לבצע שוד. כדי לאסוף את האקדחים יצא את הקופסות, במוסכי 100-ל-בונה.

לפני קרוב לשנתיים, הם החליטו לשודד את סניף בנק לאומי, ברחוב יצחק אבינו שבשיכון ד', בבאר-שבע. הם בחרו במקום זה משום שהוא נמצא בתוך בית מגורים, והשכנים לא יחשדו כאשר הם יראו שני אנשים נכנסים לחדר המדרגות. חוץ מזה מקום השוד היה שקט וחשוך, והוא מואר רק על-ידי שתי מנורות קטנות, שלא סיפקו אף הן אור רב.

הנחקר המשיך וסיפר איך הוא שימש כנהג, שהמתין בחוץ, במכונית, ואילו אחיו והשותף השלישי נכנסו לתוך הבנק. האח ניגש להוריד את התריס, אך לא הצליח לשחרר את הסרט בגלל התרגשותו הרבה, ופתאום החבל נקרע ונפל ברעש. ומתוך פחד, ירה האח באופן אוטומטי כדור אחד, שנחטף בתוך הקיר. השודד השלישי, שמע את היריה והחזיק את האקדה לכיוון מנהל הבנק, ירה, ופגע בו. מיד יצאו השניים

חשודים ובלשים

מילאו את ספסלי בית-המשפט בבאר-שבע. הואיל וטרם נערך מיסדר זיהוי נאסרו לפרסום שמותיהם (ומראיהם) של החשודים ברצח מנהל הבנק (בצילומים, החשודים עם פס שחזר על עיניהם).

שיחזור השוד

וקרי המשטרה מיהרו מיד, ביום ששי בלילה, יום לאחר מעצרו של — — לעצור את שני החשודים. בחנות הוקף ביתו של האח, על-ידי אנשי משטרה. הוא נעצר והוכנס לתא בודד במשטרת באר-שבע. קרוב לשעה ארבע בבוקר הקיפו השוטרים

שראה את עדויות שני האחים נגדו, בצירוף האקדחים והקופסות, נשבר, ושיתף פעולה עם חוקריו. חוקרי המשטרה שרצו להכות על הכרזול בעודו חם, לקחו את שני האחים ביום ראשון בשעה 6 בבוקר אל סניף הבנק, ושם שיחררו השניים את פעולת השוד, הרצח, ודרך הנסיגה, כשמסרטות המשטרה מצלמות את כל פעולת השיחזור.

העבודה היתה מפרכת

שלושה הובאו לבית משפט השלום בבאר-שבע להוצאת פקודת מעצר. האח הבכור ביקש מהשופט שיצווה על איסור